

# Mẹ của bạn gái muốn em lấy chồng giàu

Mẹ em trách tôi là kẻ vô tri, yêu đương 3 năm mà không có kế hoạch cưới xin, không tài chính, không gì cả.

Tôi và bạn gái cùng 27 tuổi, yêu nhau 3 năm. Tôi ở tỉnh lên thành phố lập nghiệp, còn em ở Hà Nội. Tôi chỉ có một bằng đại học nhưng thu nhập trên 20 triệu đồng một tháng, bạn gái có hai bằng đại học nhưng đang làm việc văn phòng, lương chỉ bằng 1/2 tôi. Thấy thu nhập tôi như vậy, em tự đặt ra áp lực cho bản thân và nhận việc làm thêm ngày đêm để tổng thu nhập có thể bằng tôi. Đây là em nói vậy chứ tôi cũng không thật sự quan tâm lương bạn gái bao nhiêu. Gia cảnh tôi bình thường, bố mẹ không có lương hưu. Nhà em ổn định hơn nhưng cũng không quá giàu. Tôi hiền lành, nhường nhịn, yêu chiều em hết mực, luôn sẵn sàng chi tiêu cho gia đình mình và bạn gái. Vốn em cũng là người biết điều, ít đòi hỏi nên tôi chưa bao giờ tiếc em thứ gì.

Trước đây, chúng tôi chi tình phí tỉ lệ tôi 70, em 30. Hầu như lương tháng nào tôi cũng tiêu hết nhãn, gần đây mới bắt đầu tiết kiệm vài triệu đồng mỗi tháng. Vốn trước đó, cả hai yêu nhau bình thường, em hay nói sẽ không cưới tôi, thế nhưng một năm gần đây em bóng gió về chuyện đám cưới nhiều lần, muốn tôi đưa cho em 10 triệu đồng mỗi tháng để tiết kiệm. Thời điểm đó tôi đã từ chối vì ghét cảm giác bị kiểm soát về tài chính, tôi nói sẽ cầm tiền để đầu tư. Rồi do quản lý tài chính không tốt nên sự thật là không để ra được gì, hiện chỉ có 30 triệu đồng tiền tiết kiệm. Từ lúc tôi từ chối việc đưa tiền cho bạn gái, em không bao giờ nhắc lại chuyện tiền nong nữa, lao đầu vào làm thêm để tăng thu nhập.

Nhiều lần mệt mỏi và áp lực, em lại khóc lóc với tôi rằng một mình cáng đáng, chống đỡ mọi thứ thật mệt mỏi. Có những lúc khác, em không kiềm chế được, kể với tôi rằng mẹ khuyên em nên làm việc vừa sức thôi, cố gắng kiếm chồng khá giả cùng lo toan là được. Những lúc đó, tôi bảo đưa tiền cùng tiết kiệm với em, em lại nói tôi cứ để tiền để lo cho bản thân đi. Tôi đã xin lỗi em nhiều lần vì từ chối đề nghị của em trong quá khứ, hiện tại luôn thiện chí muốn đóng góp cùng em nhưng em vẫn dứt khoát từ chối và chia đôi mọi khoản.

Thật sự em rất bướng bỉnh, cứng đầu, cho dù tôi làm gì em cũng đưa lại tiền bằng nhiều cách. Tôi ngầm hiểu rằng mối quan hệ của cả hai đang không ổn nhưng không biết làm thế nào để khắc phục tình hình. Chúng tôi hay kiểu vừa video call với nhau vừa làm việc online. Tối hôm trước, bất ngờ đúng lúc mẹ em vào phòng, em vội tắt điện thoại mà không để ý rằng cuộc gọi vẫn bật. Tôi đã nghe toàn bộ câu chuyện của em và mẹ. Lúc đó là một giờ sáng, mẹ

khuyên em nên đi ngủ sớm, làm việc quá sức như vậy sẽ tàn phá sức khỏe và nhan sắc. Bỗng nhiên bạn gái bật khóc, nói rằng đã phấn đấu mua nhà rồi, muốn trả nợ cho nhanh thì phải kiếm tiền. Bố mẹ đã cho một khoản rồi, phần còn lại em phải tự cáng đáng. Mẹ em trách tôi là kẻ vô tri, yêu đương 3 năm mà không có kế hoạch cưới xin, không tài chính, không gì cả, em chỉ cần chia tay tôi và cưới chồng giàu là sẽ không phải lao lực như thế này. Bạn gái bảo tôi là chỗ dựa tinh thần rất lớn của em.

Hiện tại mục tiêu của em chỉ là kiếm tiền, kể cả chia tay tôi em cũng không có năng lượng để yêu ai khác; vậy nên việc em ở bên tôi chỉ để giải tỏa áp lực và có cảm giác an toàn, đó chính xác là những điều em đã nói. Những điều bạn gái nói khiến tôi nhận ra mình gần như đã bị ra rìa trong mối quan hệ này và đã mất điểm trầm trọng trong mắt bố mẹ em. Em mua nhà vay nợ 20 năm tôi không biết, em thu nhập bao nhiêu tôi cũng không biết. Tất cả những gì tôi biết chỉ là những nỗi buồn và áp lực của em.

Thú thật, tôi cũng thấy bản thân yếu kém và tội tệ khi yêu em mấy năm mà chưa tiết kiệm được cho tương lai, chưa có kế hoạch đám cưới. Có quá muộn để tôi bắt đầu làm những điều đó không, khi bố mẹ em có lẽ không còn ưng tôi nữa và tôi phải làm gì để lấy lại lòng tin của bạn gái?

**Thành Nam**